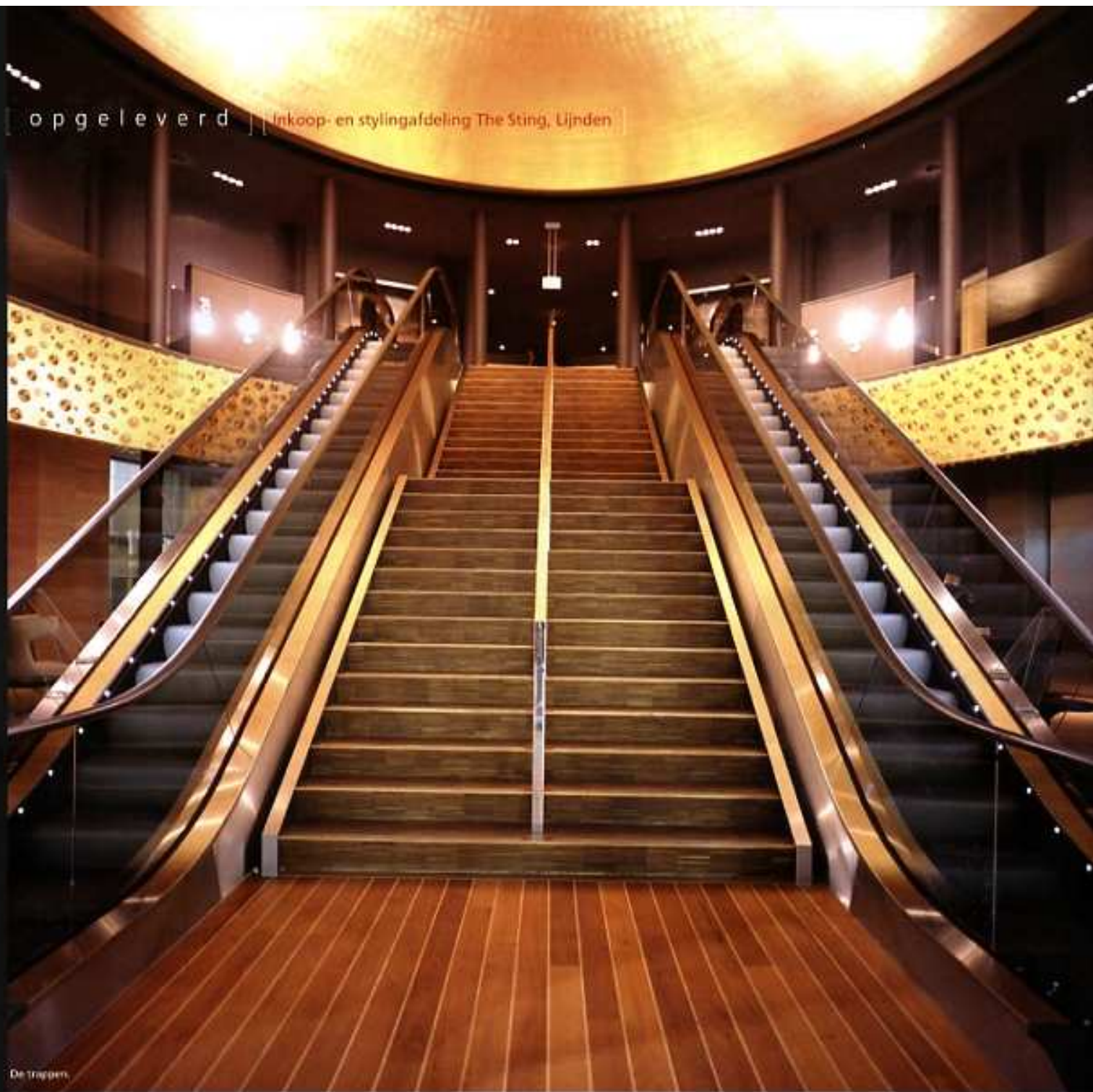

opgeleverd | Inkoop- en stylingafdeling The Sting, Lijnden

De trappen

Modetempel met tijdloos interieur

Modeketen The Sting verhuisde eind vorig jaar zijn inkoop- en stylingafdeling naar het Airport Business Park in Lijnden, naar een royaal bemeten pand dat een interieur met een haast on-Nederlandse luxe uitstraling kreeg. Het interieurontwerp is van Nina Graziosi.

Rutger van Oldenbeek • Fotografie: Maarten Schröder

De bar.

Zige in de entree ruimte.

Modeketen The Sting is opgericht in 1982; het eerste filiaal werd geopend in Tilburg, waar ook het hoofdkantoor is. Momenteel heeft The Sting ruim 70 winkels in Nederland. In Lijnden worden de 30 merken van de keten ontworpen en ingekocht. Ook komen de filiaalmanagers hier om de collecties te bekijken. Waar dit in de vorige behuizing (het World Fashion Centre in Amsterdam) verspreid over verschillende ruimtes moest gebeuren, kunnen in het nieuwe gebouw grote groepen tegelijkertijd worden ontvangen. Er is ruimte voor circa 50 medewerkers, maar het gebouw is berekend op toekomstige groei.

De opdrachtgever had een aantal nadrukkelijke wensen, zoals veel

openheid en een onderscheidend interieur. Verder was een omgeving met een creatieve, inspirerende uitstraling gevraagd; want wat in Lijnden goed wordt ontworpen, zal in de winkels goed verkopen. Graziosi: "Ik heb me eerst verdiept in de organisatie en werkwijze, en in de visie van de opdrachtgever op kantoren. Vervolgens heb ik een sfeerbeeld gemaakt, waarbij ik gebruik maakte van afbeeldingen van een Wally speedboot, de Martini Bar in Milaan en een interieur waarin alles wit is." Dat beeld viel in de smaak, en daarop vertaalde Graziosi de sfeer die zij bij Sting voor ogen had in het interieur.

KOEPEL

Het pand heeft twee verdiepingen en bestaat uit een rechthoekig en een ovaal deel. Het leent zich uitstekend voor een onderscheidend interieur: zo zijn de plafonds maar liefst 4 m hoog in plaats van de standaard 2,70 m. Bij binnenkomst in het ovale deel sta je direct in een grote ruimte met een vide over beide verdiepingen. Je blik wordt als vanzelf omhoog getrokken, naar een grote koepel die veel meer doet denken aan een tempel dan aan een kantoor. Graziosi: "Een van de eerste dingen die me opviel was dat het gebouw aan de buitenzijde een koepel, maar binnen een vlak plafond had. Je verwacht de koepel echter ook binnen terug te zien. Daarom heb ik de binnenzijde iets verlaagd en rond gemaakt." De koepel is bekleed met een dunne laag bladgoud, die hem niet pompeus, maar eerder fris en briljant maakt. Bladgoud is volgens Graziosi "... een goed product en lang niet zo duur als veel mensen denken." De ovale ruimte heeft een bijna theater- of nachtclub-achtige sfeer: er zijn veel donkere materialen gebruikt, zoals rookglas, dieprode, verdiepinghoge fluwelen gordijnen voor de buitenvensters en zwarte plafonds. Een andere bouwkundige ingreep betrof de kolommen in het ovale deel. Graziosi: "Voor mijn gevoel waren er veel te veel kolommen, het was een woud van lange dunne grijze palen. Verwijderen kon echter niet, maar ik kon ze wel minder dominant maken." Daartoe werd aan de onderzijde een roestvrij stalen sokkel aangebracht, zodat de kolommen dikker lijken; vervolgens werden ze zwart geschilderd. Maar aldus Graziosi, "Ze bleven lang; daarom heb ik ze visueel onderbroken oor middel van een grote, eveneens met bladgoud beklede ring in de vide." In de ring van mid zijn talloze bollen van transparant acryl in verschillende groottes aangebracht, die lijken op enorme parels. In het ovale deel is een ronde ruimte gecreëerd, met langs de buitengevel vaste banken in wit leer en een frame in hoogglans zwart gelakt, en ertegenover fauteuil Bloomy van Patricia Urquiola voor Moroso en tafels met bladen van donkerrood glas, door de interieurbouwer gemaakt met een standaard poot uit een catalogus. Verder zijn er verschillende zijtes met fauteuil Take A Line For A Walk van Alfredo Häberli (eveneens Moroso), schelp-tafels van Minotti en hoge tafels met barkrukken van La Palma. Op de vloer ligt een teakparket afkomstig van de Beurs van >>

Zitjes langs de gevel.

Toiletten.

Interieur 'pakke'.

Studio.

Berlage, dat zo dik was dat het in de lengte kon worden doorgezaagd; tussen de geoliede planken zijn voegen van maple aangebracht. Midden in de ruimte is een brede trap, met links en rechts daarvan roltrappen. De treden van de trap zijn van gerookt eiken, en ook de onderkant van de trap is daarmee bekleed. De balustrades van de roltrappen zijn van rookglas met een rvs lijst, speciaal gemaakt door een interieurbouwer. Onder de trap staan banken, tegenover een rookglazen wand met daarin een groot tv-scherm. Om te voorkomen dat mensen via deze zithoek van de ingang naar de andere zijde van de ruimte lopen, is de vloer iets verhoogd. Aanvankelijk waren onder de trappen de toiletgroepen gepland, maar Graziosi vond dat jammer van zo'n centrale plek; op haar

advies zijn deze nu naar de zijkant van de ruimte verplaatst. Het 'nachtclub-karakter' wordt in de toiletten doorgezet: de afwerking is zwart, met donker Bisazza mozaïek in een damast-patroon in aubergine met goudpoeder, theateraal aangelicht met grote spots. De buitenwand van de toiletten is bekleed met rvs, ernaast is een kantoor met een 4 m hoge rookglazen wand die in gespiegelde versie terugkomt aan de andere kant van de ruimte, maar nu met een pantry erachter. Naast de pantry staat een lange bar, vervaardigd van glas, messing en hoogglans gelakt hout. De muren rond de bar zijn bekleed met travertijn, waarvan de poriën zijn geïmpregneerd met stoppage in donkerbruin in plaats van de natuurlijke kleur, zodat de tekening van de steen sterker wordt.

Vergaderkamer

Trappenhuis bij de studio's

WITTE VELLE

Op de eerste verdieping steekt een groot volume de vide in, dat eveneens met travertijn lijkt te zijn bekleed. Dat zou dit volume echter te zwaar hebben gemaakt, en daarom is de travertijnstructuur hierop nageschilderd door kunstenaar Marcel Verhaag, die ook het bladgoud aanbracht. Het volume maakt deel uit van de directieruimte, waar wordt gebrainstormd over de toekomst van het bedrijf en het creatieve en huisvestingsbeleid wordt bepaald. Het volume vormt in deze grote ruimte een intiemer gedeelte waar je je enigszins kunt afzonderen. Binnenin is langs de wand een bank met rood-fluwelen kussens gemaakt, in het midden staat een wand met een grote flatscreen-tv die het interieur tevens afschermt

van de rest van de ruimte. De wanden van het volume worden tijdens de brainstormsessies tevens gebruikt als whiteboard. Ook het plafond van deze ruimte is wit, dat van de rest van de kamer is zwart. Rond de vide op de eerste verdieping is een gaanderij, met bankjes in wit leer die naar de vide toe zijn afgeschermd. Ook hier is een balustrade van rookglas, dat licht gebogen is en precies de kromming van de vide volgt. De deuren naar de directieruimte zijn eveneens van rookglas, nu in kozijnen van gepolijst rvs.

De parketvloer loopt naadloos door van het ovale in het rechthoekige gedeelte, waar zich links en rechts van een breed middenpad de studio's bevinden, met beneden de heren- en boven de dameskleding. De studio's zijn geheel uitgevoerd in wit. Graziosi: "Ik heb goed gekeken naar hoe werd gewerkt in de vorige studio's, en het bleek dat daar vaak grote witte vellen op de grond werden gelegd waarop de kleding werd uitgestald. En hoewel ik oorspronkelijk ook in de nieuwe studio's parket wilde, heb ik daarom hier voor een witte gietvloer gekozen, die nu wordt gebruikt in plaats van de vellen. Bovendien is de ruimte zo gecreëerd dat het haast nooit een rommeltje kan worden." Maar niet alleen de vloer, de gehele ruimte is wit. Graziosi heeft zelfs de normaal zwarte armleggers van de bureaustoel (de Meda van Antonio Citterio voor Vitra) door witte laten vervangen. Links en rechts zijn brede vaste kledingrekken, in het midden staan twee grote witte tafels; bij deze in hoogte verstelbare tafel (de M1 van Kembo) bewegen niet de poten omhoog en omlaag, maar het blad zelf. Het is mooi om te zien hoe de witte studio's van karakter veranderen als ze volhangen met gekleurde kleding. De ruimtes hebben geen deuren, maar in de brede opening naar het middengebied heeft elke studio een ronde wand, waarvan je links en rechts de ruimte kunt betreden zonder dat er inzicht is, ook omdat niet iedereen de nieuwe collecties direct mag zien. Gezien vanaf het middengebied geeft de opeenvolging van rondingen een mooie aanblik.

GOUDEN DOOS

Tussen de studio's links en rechts is een breed middengebied, met verschillende soorten ruimtes. In het midden passeer je eerst een vergaderkamer, gemaakt van rookglazen wanden waarop in folie grote gezandstraalde bloemen zijn aangebracht. In de kamer wordt gezeten op fauteuil LC3 van Le Corbusier (Cassina), aan een lage tafel van Minotti. Achter deze vergaderkamer staat in een open ruimte een grote tafel, met erboven een porseleinen kroonluchter (van Illum) en ervoor twee rond opgehangen, roodfluwelen gordijnen die paskamers vormen. Daarachter staat een grote gouden 'doos', voor kopieer- en printapparatuur. Aan het eind van het middengebied is een tweede trap, eveneens uitgevoerd in gerookt eiken aan twee zijden en met balustrades van rookglas en afgewerkt met roestvrij staal. De twee verdiepingen zijn identiek ingedeeld en vormgegeven; dat is mooi te zien als je halverwege deze tweede trap staat, waar het lijkt alsof de glazen vergaderkamer en de gouden doos door het plafond heenlopen. >>

opgeleverd | Inkoop- en stylingafdeling The Sting Lijnden

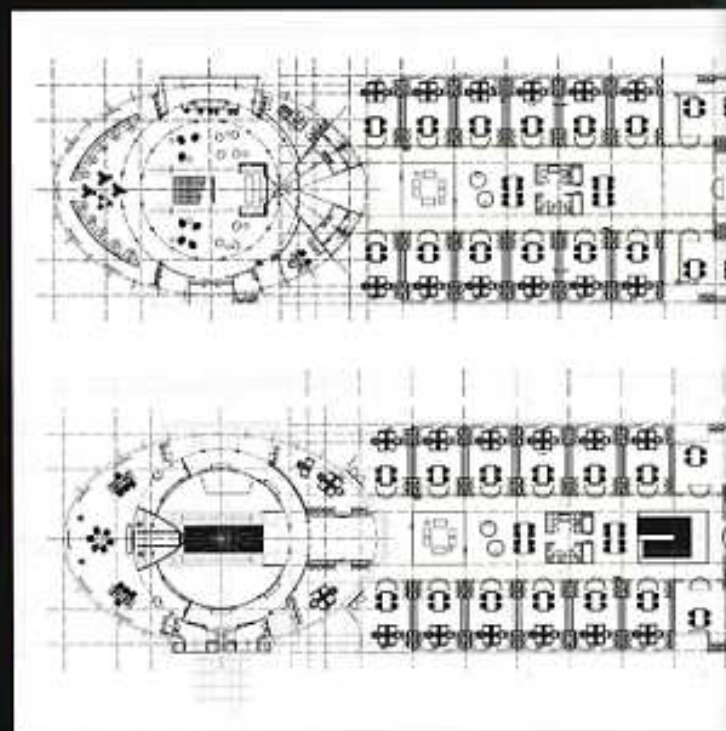
Exterieur.

Open vergaderruimte.

Kleedruimte.

Graziosi heeft The Sting zonder meer het onderscheidende interieur gegeven dat gewenst was: "Ik streef er altijd naar om ontwerpen te maken die boven het maaiveld uitsteken, en die bovendien niet vluchtig zijn. Daarom werk ik ook graag met strakke materialen en warme kleuren die al uitstraling van zichzelf hebben en daardoor ook een zekere mate van tijdloosheid, zoals zwart, wit, rood en rvs, geen dingen die hip of 'in' zijn." Het interieur van het kantoor is tevens een bron van inspiratie voor de nieuwe stijl van de winkels van The Sting, die op termijn de huidige huisstijl - met veel glas in lood en lambriseringen - zal vervangen. ■

Legenda

Oprichtgever: The Sting, Tilburg
Architect: Slingsma&Klaar architecten, Haarlem
Interieurontwerp: Graziosi Project, office for architecture & design, Den Haag
Interieurbouw: Aalder Marij Kooijmans, Deurne (aak, volume in vld, ranker), SRI Interieurbouw, Hermond
Schilder bijdragehoutbarnreemimities: Marcel Verhaag
Meubelair: meer andere Moroso, La Palma, Kambo, Casina, Vitra, Minotti
Gevloer: Solich
Akoestische plafonds: Gyproc/Saint-Gobain
Projectmanagement: Ecos Bouwmanagement, Tilburg
Aannemer: Lohnd, Bevenik
Oppervlakte: 4.000 m²

3,
1
4
7
5
9
2
6

VAKBLAD VOOR PROJECT EN INTERIEUR IN NEDERLAND EN BELGIË

www.pi-online.nl

feb/mrt 2008
nr. 1 - jaargang 19

Versijnt 2 - maandelijks
Afgiftekantoor Gent X

Thema: Kantoren / Aramis / Ebbinge

Groen + Schild / The Sting / M. Breda

Interview: Greg Lynn

Dossier: Meubelen / imm cologne